

TURVASSA ERÄMAASSA

Raamatun kertomuksissa käy usein niin, että elämästä hiukan sivuun pudonneet henkilöt nousevatkin keskiöön. Ihmiset, jotka vaeltavat omaa hiljaista tietään poimitaankin äkkiarvaamatta toiminnan ytimeen. Tällaisia olivat vaikkapa paimenet Betlehemin laitumilla. Miehet valmistautuivat jälleen yhteen kenties uuvuttavaan ja viluiseen yöhön laumojaan vahtien. Mutta kun nuo lammasten kaitsijat sitten riensivät Betlehemin matalaan majaan, eläinten syöttökaukalon äärelle, maailman Vapahtajaa katsomaan, jää tuostakin kohtaamisesta tuntu, että maailman suuri käännekohta jäi monille sivujuonteeksi kaiken suuren ja tärkeän rinnalla.

Johanneksen ilmestys on hyvin toisenlainen kirjallinen teos, kuin jouluevankeliumin sisältävä Luukkaan evankeliumi. Johanneksen näyissä Jumalan pelastushistorian, kenties huomaamattomat, käänteet tuodaan vastustamattomasti keskiöön. Kun maailman menosta sivussa, kaikessa hiljaisuudessa on tapahtunut jotain suurta, piirtää Johanneksen ilmestys voimakkain vedoin esiin niitä merkityksiä, joita pienellä ja ulkoisesti vaatimattomalla hetkellä oli. Ilmestyskirja kuvaakin Jeesuksen syntymän, ja oikeastaan samassa väkevässä kuvassa, koko Kristuksen maanpäällisen elämän kosmisena aikakausien käännekohtana.

Ja näkyi suuri merkki taivaassa: vaimo, vaetetettu auringolla, ja kuu hänen jalkojensa alla, ja hänen päässään seppeleenä kaksitoista tähteä. Hän oli raskaana ja huusi synnytyskivuissaan, ja hänen oli vaikea synnyttää. (Ilm. 12:1–2) Johanneksen näkyyn on kerätty yhteen monta naishahmoa. Vaimo on Eeva, kaiken elävän äiti. Hän on tytär Siion, jonka on määrä synnyttää Messias, mutta samalla myös taivaallinen Siion. Hän on Maria, Herran äiti. Nainen on Israel ja kirkko. Vanhassa testamentissa Joosef näki unen, jossa aurinko ja kuu sekä tähdet kumarsivat Joosefia. Niinpä vaimon “asu” viittaa näihin Israelin kansan tunnusmerkkeihin. Synnytys kuvataan kivuliaaksi, sillä Jeesuksen syntymisen aikana oli monien koettelemusten aikaa. Erityisesti Israelin hengellinen elämä oli kriisissä.

Seuraavaksi Johannes kuvaa lohikäärmeen, saatanan, joka yrittää niellä syntyvän lapsen. Kyse on siitä, kuinka paholainen koetti Jeesuksen elämän aikana suistaa hänet suorittamasta tehtäväänsä. Ja hän synnytti poikalapsen, joka on kaitseva kaikkia pakanakansoja rautaisella valtikalla; ja hänen lapsensa

temmattiin Jumalan tykö ja hänen valtaistuimensa tykö. (Ilm. 12:5) Jeesus siis sai voiton. Hänet on korotettu Jumalan kuninkaalliselle istuimelle. Uuden hallitsijan korotus nosti vastarinnan ja sytytti avoimen sodan. Enkelijoukkojen päällikkö Mikael heittää Saatanan alas taivaasta. Paholaisen pääsy syyttäjänä Jumalan istuimen eteen on estetty. Mutta nyt paholainen hyökkää maan päällä vaimon ja tämän muiden lasten kimppuun. Hyökkäys kohdistuu seurakuntaan. Paholainen ei kuitenkaan saa voittoa, vaan kuten Israel aikanaan vaelsi Herran kanssa erämaassa, niin nainenkin saa turvan autiomaassa.

Tämä on seurakunnan tilanne kaikkina aikoina. Mekin olemme jo voiton saaneita. Saatana on menettänyt jalansijansa. Lihaksi tullut Jeesus on hänet kukistanut. Yhtä aikaa on kuitenkin totta, että paholainen yrittää hyökätä seurakuntaa vastaan ja hävittää siltä uskon Jeesukseen sekä syntien anteeksiantamukseen. Tämä on kaiken hengellisen taistelun keskus: että seurakunta turvautuu heikkoudessaan Jeesukseen ja hänen sovitusyöhönsä.

Meistä seurakuntana ehkä useimmiten tuntuu, että olemme hiukan sivussa maailman suurista myllerryksistä. Kuitenkin me olemme aivan maailmanhistorian tapahtumien ytimessä. Jeesuksen omina olemme jo osalliset taivaan todellisuudesta eli taivaallisesta Siionista sekä ratkaisevasta ristin voitosta. Toisaalta olemme pahan hyökkäysten kohteena. Tavoite on saada meidät luopumaan uskosta. Siksi meidän on yhä uudelleen muistettava, että seurakuntaa elätetään jatkuvasti turvassa autiomaassa. Tämä tarkoittaa seurakunnan yhteen tulemistä jumalanpalveluksessa. Israelin erämaavaelluksen keskuksessa oli nimittäin Jumalan ilmestysmaja ja sen jumalanpalvelus. Meitäkin samoin kootaan yhteen Jumalan läsnäoloon; liitonarkin ääreen, pilvi- ja tulipatsaan juurelle, eli kristilliseen jumalanpalvelukseen. Siellä me myös saamme voiton, kun Jeesus lahjoittaa armonsa ja rauhansa. Siellä rukoukset kukistavat vihollisen, siellä aseenamme ovat ilmestyskirjan kuvaston mukaiset harput eli seurakunnan voitolaulut, jotka kaatavat paholaisen varustukset. Siellä Jumalan sana sekä Kristuksen ruumis ja veri tuovat meille voiton.

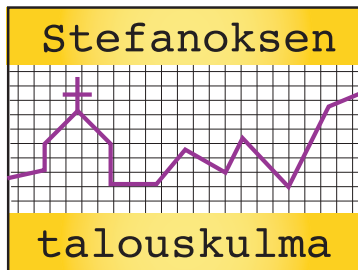
Antti Leinonen

**Vastuupastori,
Stefanoksen lut. srk**

Esirukouspyynnöt:

- ◆ srk:en hengellinen ja taloudellinen rakentuminen Rovaniemellä, Sodankylässä, Merilapissa, Utsjoella sekä koko Lähetyshiippakunnassa
- ◆ sairastuneiden ja heidän läheistensä terveys ja jaksaminen
- ◆ talous- ja työllisyystilanne Suomessa ja maailmalla
- ◆ koronatartuntojen leviämisen estyminen
- ◆ turvapaikanhakijoiden auttaminen ja kristillinen opetus

Marraskuun loppu näyttää, että olemme viime vuoden saman jakson tuloksesta jääneet n. 2.500€. Kannatustilille on kertynyt tuloa 22.509€ (2019 21.892€) ja kolehtitulot ovat 5.569€ (2019 9.893€). Kolehtitulot ovat laskeneet n. 4.300€ vuoteen 2019 verrattaessa.

Kannatustilitulot ova nousseet n. 700€. Menot ovat olleet marraskuun lopulla n. 1.200€ pienemmät (34.591€) kuin vuosi aikaisemmin

(35.774€). Seurakuntamme talous on 6.514€ vajauksella. Tämä vuosi on ollut hyvin poikkeava kaikin puolin ja se näkyy myös taloudessamme. Silti näidenkin haasteiden keskellä saamme viettää jälleen kerran siunattua ja riemullista Vapahtajamme syntymäjuhlaa!

Kaisa Pöyhtäri
srk:n taloudenhoitaja

STEFANOKSEN LUT. SRK:N TILIKANNATUS:

Saaja: Suomen Luther-säätiö | Tili: FI59 1023 3000 2354 52 | Viite: 8688
Rahankeräyslavan numero: RA/2020/37, 16.1 – 31.12.2020 Suomen alueella (ei Ahvenanmaa)

Nyt ruusu kaunein loistaa,
taivaasta tuoksun tuo.
Yön varjot päivä poistaa,
kansoihin toivon luo.
Jumala, ihminen!
Hän otti lapsen muodon,
jäi luokse syntisten.

Siunattua Vapahtajamme syntymäjuhlaa toivottaa Stefanoksen luterilainen seurakunta